

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

اسماعیل هوشیار

۰۹ فبروری ۲۰۱۲

بهار و خزان متعارف !

به دنبال انتخابات جنجالی روسیه و خشم غرب به بهار پوتین ، و انبوهی اعتراضات که هنوز هم ادامه دارد ؛ تصمیم گرفتم تا این لایه نازک را کنار بزنم و کمی به نگرانیهای طرفین روغن جلا بزنم .

من اصراری ندارم که پوتین حتما بیاید و او باما برود ، شاید هم آن نیاید و اون بماند. ولی علائم ظاهری تا به امروز گویای همین صحنه است . در سال ۲۰۱۲ خیلی اتفاقات غیر قابل پیش بینی شاید در راه باشد . اما آرایش سیاسی در شرق و غرب برای دعوای و منافع ستراتژیک آینده تا حدودی قابل پیش بینی است .

سازمان ملل در گزارشی اخیراً اعلام کرد که رشد اقتصاد جهان در سال ۲۰۱۲ به ۲.۶ درصد کاهش می یابد این در حالی است که پیشتر پیش بینی رشد اقتصادی ۳.۶ درصدی برای رشد اقتصاد جهان مطرح شده بود. بحران بدهی در اروپا چشم انداز روشن برای روند بهبودی شرایط اقتصاد جهان را تحت الشعاع خود قرار داده است. کشورهای منطقه یورو باید ۱.۱ تریلیون یورو بدهی های خود را در سال ۲۰۱۲ پرداخت کنند که بعید است . در مجموع آنچه که تأثیری بنیادین در جبهه بندی های سیاسی خواهد گذاشت موضوع اقتصاد بیمارنظم نوین است . و جنگ هنوز هم دارویی موقتی و مسکنی ارزان برای این بیمار...

با اعلام رسمی ولادیمیر پوتین برای کاندیداتوری در انتخابات ریاست جمهوری روسیه ؛ کارشناسان معتقدند که احتمالاً تنش ها میان روسیه و امریکا بار دیگر افزایش می یابد. با توجه به این که قرار است در سال ۲۰۱۲ در امریکا و روسیه انتخابات ریاست جمهوری برگزار شود، نتیجه این انتخابات در روابط آینده و آشننگتن- مسکو تأثیر چشمگیری خواهد داشت و این که شانس پیروزی پوتین در این انتخابات علی رغم همه مخالفتها زیاد است، و شانس او باما به دلایل زیادی از جمله مشکلات فزاینده اقتصادی داخلی و نرخ بیکاری بالا..... ؛ کم.

مک کین اخیراً در فاکس نیوز خطاب به روسیه گفته بود بهار عربی به سراغ روسیه نیز می آید. گریزولو، مک کین را خرگوش دیوانه داستان سرزمین عجایب توصیف کرد. گریزولو گفت ما در زمستان به سر می بریم اما مک کین همچنان بر این باور است که بهار است.

کاترین اشتون رئیس بخش سیاست خارجی اتحادیه اروپا نیز نسبت به اوضاع حاکم بر روسیه در جریان انتخابات پارلمانی این کشور به شدت ابراز نگرانی کرد. طرح سپر دفاع موشکی ناتو و طرح های امریکا جهت نفوذ در حیات خلوت روسیه در آسیای میانه و قفقاز همواره یکی از موضوعاتی بوده که بررسی آن نیازمند نگاه جامع به منافع سترتژیک امریکا و روسیه و نیز روندهای منطقه ئی است. در چنین قالبی، هریک از دو طرف تلاش می کنند تا در چارچوب های سازمانی و روابط دوجانبه موازنه را به نفع خود تغییر دهند. در این میان امریکائی ها با حضور عملیاتی در کشورهائی نظیر؛ گرجستان، جمهوری آذربایجان و ازبکستان توانسته اند از نفوذ روسها در میان این کشورها بکاهند و با تشویق آنها جهت حضور در سازمان هائی همچون ناتو و نیز ارایه مشوق های اقتصادی همچون حضور در سازمان تجارت جهانی، ائتلاف کشورهای همراه را افزایش دهند. به همین دلایل و در چنین چارچوبی، امریکائیها توانستند تا در قالب سیاست 'اقدام و مذاکره' عملا روس ها را در عمل انجام گرفته قرار دهند. در سطح نفوذ منقطه ئی روسها تا همین الان هم سوریه و اسد را از دست داده اند. وتوی چین و روسیه در شورای امنیت به نفع اسد و سفر سرگئی لاوروف به دمشق، و تلاش روسیه برای نجات اسد تقریبا دست و پا زدن بی حاصلی است. مثل نوشداروی بعد از مرگ !

همین روش را غربی ها در رابطه با چین هم درپیش گرفته اند. شین هوا خبرگزاری چینی در گزارشی می نویسد: امریکائیها سیاست خود را به اساس اصل نفوذ در شرق آسیا تدوین کرده اند که به اساس دکتترین ۲۰۲۵ آنها نیز این طرح مورد تأکید قرار گرفته است. در این چارچوب امریکا تحرکات نظامی و سیاسی گسترده ای را در شرق آسیا آغاز کرده است. طرحی که در کنار متحدان سنتی همچون کوریای جنوبی و جاپان، بازیگران جدیدی مانند فیلیپین، اندونزی و حتی ویتنام را در برمی گیرد.

امریکائیها در حوزه سیاسی و نظامی این تحرکات را گسترش داده اند؛ در حالی که محور آن قطع نفوذ چین است. نمود این امر را در تحرکات امریکا برای تحریک کشورهای ساحلی دریای چین جهت موضعگیری علیه پکن می توان مشاهده کرد.

غرب با دگرگونی در ساختار سیاسی میانمار و نفوذ در این کشور به دنبال اعمال فشار بر چین بوده و به نوعی تلاش می کند حلقه محاصره این کشور را تنگتر کنند. یک تحلیلگر چینی معتقد است : با مرگ کیم جونگ ایل، رهبر کوریای شمالی و آمدن «اون» جوان به جای «ایل» کمی از جایگاه متحدان منطقه ئی چین کاسته شده، لذا غرب با افزایش بازیگری و یارگیری بیشتر به دنبال اعمال فشار بر این کشور است.

نکته قابل توجه دیگر در تحرکات امریکا ، الگوسازی برای مناطق مورد هدف است. نمود این امر را در آسیای مرکزی و قفقاز و حوزه بالکان نیز می توان مشاهده کرد که با برجسته سازی برخی افراد تلاش کردند انقلابهای رنگی را در این مناطق اجرائی سازند. نمود عینی آن، حمایت غرب از خانم یولیا تیموشنکو در اوکراین بود که سرانجام به انقلاب نارنجی در این کشور منجر شد . درایران قرار بود با موسوی این سناریو اجرائی شود که نشد ! حال این گزینه مطرح است که آیا غرب با برجسته سازی نقش «آنگ سان سوکی» به دنبال تکرار این سناریو در شرق است ؟ جواب قطعا مثبت است .

وضعیت حکومت اسلامی هم در همین چارچوب ، رقم خواهد خورد . آن "بهاری" که به قول مک کین قرار است روسیه را هم درنوردد ؛ نسیمش حتی درجنش وال استریت و ۹۹ درصدی ها هم حس شد . حکومت اسلامی و هیچ جانور دیگری هم یک استثنا نیست . بهار و خزان متعارف تبصره و استثنا ندارد . درمورد حکومت اسلامی نحوه اجرائی شدنش مهم نیست با موسوی ویا با هر کس دیگری و یا روشی جدیدی به جز الگو سازی ! تلاش

حکومت اسلامی برای حفظ شرایط موجود همانقدر مؤثر است که برای بشار اسد است . شانس اسد برای برگشتن به قبل همانقدر متصور است که برای قذافی بود . موضوعی که سران اسلامی حاکم بر ایران نمی خواهند درک کنند این است که جامعه پدیده ای زنده و پویا ست . جامعه قابل انعقاد نیست . آن کمر بند سبزامنیتی ۳۳ سال پیش که خمینی را از حجره های نجف به زیر نورافکن پاریس کشاند ، به دلیل عوض شدن شرایط جهانی ، تبدیل به طناب دار سبزی شده است که با تقلای بی حاصل سران حکومت اسلامی فشار گلوی این جنازه را بیشتر می کند .

خروج حساب شده آمریکا از عراق و ورود ناوهای جنگی به منطقه و تبلیغات جنگی و افزایش فشارهای مختلف اقتصادی به حکومت اسلامی ایران... حداقل در سال جاری ۲۰۱۲ و تا قبل از انتخابات ؛ هنوز بوی حمله نمی دهد . هر چند هر حمله و جنگی علیه حکومت اسلامی در کوتاه مدت نه تنها گریبانگیر آمریکا و اسرائیل می شود بلکه خاورمیانه و اوضاع جهان را نیز تحت تأثیر قرار می دهد... ولی وقتی به خاطر منافع بلند مدت اجتناب ناپذیر شود دیگر از دست روسیه و چین هم کاری ساخته نیست . به همین دلیل درخزان متعارف منطقه نی ، از خروج یا عدم خروج مجاهدین از لیبی کذائی تروریستی دولت آمریکا هم دیگر کسی تب سرد و گرم نمی کند . استفاده ابزاری غرب از هر مرتجعی ربطی به بهار ندارد . ادامه بازیهای رهبری مجاهدین با زندگی اسیران اشرف در عراق هم در همین چارچوب همیشه مضمّن کننده بوده است .

با چنین رویکردی روسها برای آمدن پوتین همانقدر دلایل منطقی دارند که کاخ سفید برای رفتن اوباما ! بقیه اش تزئینات صحنه است .

اسماعیل هوشیار

۱۹ بهمن [دلو] ۱۳۹۰

هشتم فیروزی ۲۰۱۲